

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 347

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 6 mai 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 8 din 15 ianuarie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său.....	2–9
Decizia nr. 52 din 22 ianuarie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 314 și art. 315 din Codul de procedură penală	10–13
Decizia nr. 53 din 22 ianuarie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 273 alin. (1) din Codul penal	13–15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
246. — Hotărâre privind modificarea anexei nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	16–27
254. — Hotărâre privind modificarea descrierii tehnice și actualizarea valorii de inventar a unui bun imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală, precum și transmiterea acestuia în administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale	28–29
256. — Hotărâre privind actualizarea valorilor de inventar, modificarea datelor de identificare, comasarea și scăderea unor imobile din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cuprinse în anexa nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aflate în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului	29–31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 8**

din 15 ianuarie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016
privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite,
în ansamblul său**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 28.019/301/2016 al Judecătoriai Sectorului 3 București — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.920D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 1.921D/2017, nr. 1.923D/2017, nr. 1.933D/2017, nr. 1.950D/2017, nr. 1.971D/2017, nr. 1.973D/2017, nr. 1.974D/2017, nr. 1.982D/2017, nr. 1.984D/2017, nr. 1.985D/2017, nr. 1.998D/2017, nr. 2.014D/2017, nr. 2.023D/2017, nr. 2.145D/2017, nr. 2.166D/2017, nr. 2.190D/2017, nr. 2.191D/2017, nr. 2.224D/2017, nr. 2.240D/2017, nr. 2.372D/2017, nr. 2.376D/2017, nr. 2.397D/2017 și nr. 2.401D/2017, având un obiect similar al excepției de neconstituționalitate. Excepția a fost ridicată de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 9.537/94/2016 al Judecătoriai Buftea, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 6.061/279/2016 al Judecătoriai Piatra-Neamț — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 5.119/279/2016 al Judecătoriai Piatra-Neamț — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV și Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 31.921/197/2016 al Judecătoriai Brașov, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 15.585/215/2016 al Judecătoriai Craiova — Secția civilă, de Credit Europe Bank prin mandatar Societatea Credit Europe Ipotecar IFN în Dosarul nr. 3.523/233/2017 al Judecătoriai Galați — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 19.155/200/2016 al Judecătoriai Buzău — Secția civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 6.929/320/2016/a1 al Judecătoriai Târgu Mureș — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 12.746/318/2016 al Judecătoriai Târgu Jiu — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul

nr. 6.629/306/2016 al Judecătoriai Sibiu — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 39.028/299/2016* al Judecătoriai Sectorului 1 București — Secția I civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 29.058/300/2016 al Judecătoriai Sectorului 2 București — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 14.979/303/2016 al Judecătoriai Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 14.777/4/2016 al Judecătoriai Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank în Dosarul nr. 22.515/281/2016 al Judecătoriai Ploiești — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 27.437/299/2016* al Judecătoriai Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 42.668/299/2016* al Judecătoriai Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 29.856/299/2016* al Judecătoriai Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 6.076/4/2017 al Judecătoriai Sectorului 4 București — Secția civilă, de Credit Europe Bank NV prin mandatar Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 4.794/233/2017 al Judecătoriai Galați — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank România — S.A. în Dosarul nr. 10.557/320/2016/a1 al Judecătoriai Târgu Mureș — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 8.552/200/2016* al Judecătoriai Buzău — Secția civilă, precum și de către de Societatea Credit Europe Bank NV și Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 23.009/303/2016 al Judecătoriai Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.920D/2017, nr. 1.921D/2017, nr. 1.923D/2017, nr. 1.933D/2017, nr. 1.950D/2017, nr. 1.971D/2017, nr. 1.973D/2017, nr. 1.974D/2017, nr. 1.982D/2017, nr. 1.984D/2017, nr. 1.985D/2017, nr. 1.998D/2017, nr. 2.014D/2017, nr. 2.023D/2017, nr. 2.145D/2017, nr. 2.166D/2017, nr. 2.190D/2017, nr. 2.191D/2017, nr. 2.224D/2017, nr. 2.240D/2017, nr. 2.372D/2017, nr. 2.376D/2017, nr. 2.397D/2017 și nr. 2.401D/2017, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.921D/2017, nr. 1.923D/2017, nr. 1.933D/2017, nr. 1.950D/2017, nr. 1.971D/2017, nr. 1.973D/2017, nr. 1.974D/2017, nr. 1.982D/2017, nr. 1.984D/2017, nr. 1.985D/2017, nr. 1.998D/2017, nr. 2.014D/2017, nr. 2.023D/2017, nr. 2.145D/2017, nr. 2.166D/2017, nr. 2.190D/2017, nr. 2.191D/2017, nr. 2.224D/2017, nr. 2.240D/2017, nr. 2.372D/2017, nr. 2.376D/2017, nr. 2.397D/2017

și nr. 2.401D/2017 la Dosarul nr. 1.920D/2017, care este primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a instanței de contencios constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 23 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 28.019/301/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

8. Prin Încheierea din 17 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 9.537/94/2016, **Judecătoria Buftea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

9. Prin Încheierea din 26 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.061/279/2016, **Judecătoria Piatra-Neamț — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său.**

10. Prin Încheierea din 19 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 5.119/279/2016, **Judecătoria Piatra-Neamț — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3), art. 8 alin. (5) și art. 11 (cu excepția ultimei teze) din Legea nr. 77/2016.**

11. Prin Încheierea din 2 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 31.921/197/2016, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 (fără sintagma „precum și din devalorizarea bunurilor imobile”) din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său.**

12. Prin Încheierea din 31 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 15.585/215/2016, **Judecătoria Craiova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său.**

13. Prin Încheierea din 8 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.523/233/2017, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6 și art. 7 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său.**

14. Prin Încheierea din 2 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 19.155/200/2016, **Judecătoria Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în ansamblul său.**

15. Prin Încheierea din 11 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.929/320/2016/a1, **Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016.**

16. Prin Încheierea din 4 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 12.746/318/2016, **Judecătoria Târgu Jiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său.**

17. Prin Încheierea din 12 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.629/306/2016, **Judecătoria Sibiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său.**

18. Prin Încheierea din 24 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 39.028/299/2016*, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său.**

19. Prin Încheierea din 5 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 29.058/300/2016, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate „a celorlalte prevederi din Legea nr. 77/2016 care nu au fost declarate neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 623 din 25 octombrie 2016”.**

20. Prin Încheierea din 7 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 14.979/303/2016, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3), art. 8 alin. (5) și art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său.**

21. Prin Încheierea din 21 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 14.777/4/2016, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a „prevederilor art. 1, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6, art. 7, art. 8, art. 9, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, cu excepția prevederilor deja declarate neconstituționale”.**

22. Prin Sentința civilă nr. 3.049 din 31 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 22.515/281/2016, **Judecătoria Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său.**

23. Prin Încheierea din 5 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 27.437/299/2016*, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său.**

24. Prin Încheierea din 10 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 42.668/299/2016*, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său.**

25. Prin Încheierea din 20 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 29.856/299/2016*, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 77/2016, în ansamblul său, și în special a prevederilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3), art. 8 alin. (5) și art. 11 din acest act normativ.**

26. Prin Încheierea din 30 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.076/4/2017, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 77/2016, în integralitatea sa, și în special a prevederilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3), art. 8 alin. (5) și art. 11 (cu excepția tezei întâi) din acest act normativ.**

27. Prin Încheierea din 17 august 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.794/233/2017, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6 și art. 7 din Legea nr. 77/2016.**

28. Prin Încheierea din 16 august 2017, pronunțată în Dosarul nr. 10.557/320/2016/a1, **Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său.**

29. Prin Încheierea din 29 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 8.552/200/2016*, **Judecătoria Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său.**

30. Prin Încheierea din 19 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 23.009/303/2016, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

31. Excepția a fost ridicată de Societatea Alpha Bank România — S.A., de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A., de Societatea Piraeus Bank România — S.A., de Societatea Credit Europe Bank, de Societatea Credit Europe Bank România — S.A., precum și de către mandatar Societatea Credit Europe Bank NV, cu ocazia judecării unor cauze civile având ca obiect acțiuni în constatarea dării în plată, în temeiul Legii nr. 77/2016.

32. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarele acesteia susțin că Legea nr. 77/2016 este antinomică ordinii juridice și ordinii economice a statului de drept și are ca obiect crearea unei proceduri prin care debitorul aflat în imposibilitatea de a achita împrumutul acordat în baza unui contract de credit dobândește dreptul discreționar de a transmite către creditor dreptul de proprietate asupra imobilului ipotecat în favoarea creditorului, în vederea stingerii integrale a obligației asumate. Apreciază că prin reglementările sale, Legea nr. 77/2016 declanșează hazardul moral în relațiile dintre creditori și debitori, acest act normativ favorizând intenția frauduloasă de a nu plăti la timp o datorie angajată în condiții de libertate contractuală pe o perioadă îndelungată de timp și de a transforma o obligație cu întindere predeterminată în drept de reducere și refuz de executare. Arată, de asemenea, că Legea nr. 77/2016 încalcă dreptul la diferență al creditorilor garantați, creând o situație „juridică inferioară” pentru creditorul ipotecar diligent care și-a construit o garanție, față de creditorii chirografari, învederând, totodată, faptul că intrarea în vigoare a acestui act normativ este o dovadă a anihilării principiilor statului de drept și ale securității juridice prin tiranismul voinței politice.

33. Cu privire la încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (4) [coroborate cu art. 126 alin. (1)] din Constituție, autoarele excepției de neconstituționalitate arată că prevederile criticate din Legea nr. 77/2016 intervin atât asupra caracterului executoriu și/sau definitiv al unei hotărâri judecătorești, cât și

asupra modalității de încetare a unei executări silite, stabilind că atât consumatorii în privința cărora s-a pronunțat o hotărâre de către instanțele de judecată cu privire la contractul de credit, cât și cei care se află în faza executării silite, indiferent de stadiul acesteia, pot solicita creditorului ștergerea datoriei decurgând din contractul de credit, în integralitate, indiferent de stadiul procedurii judiciare sau extrajudiciare, împrejurare ce contravine principiului separației puterilor în stat. Arată că legiuitorul intervine asupra unor raporturi juridice consfințite prin hotărâri judecătorești care se bucură de autoritate de lucru judecat, iar prin reglementarea criticată, și anume art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, se încalcă autoritatea de lucru judecat a hotărârilor judecătorești prin care au fost respinse acțiunile în constatarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale sau prin care au fost respinse contestații la executare formulate în procedura executării silite. Autoarele susțin, în esență, că se încalcă și principiul previzibilității și accesibilității legii, întrucât se impune creditorului ipotecar să accepte bunul în orice condiții, cu efect liberatoriu, sub sancțiunea pronunțării împotriva sa a unei hotărâri judecătorești care să confirme transferul dreptului de proprietate în patrimoniul său.

34. Cu privire la încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție arată că, prin reglementarea cu titlu obligatoriu a mecanismului dării în plată în cazul contractelor încheiate înainte de intrarea în vigoare a legii, legiuitorul a intervenit într-o situație juridică ale cărei efecte au fost epuizate încă de la momentul încheierii contractului de credit, drept care prevederile art. 8 alin. (5) și art. 11 din lege sunt neconstituționale. În același sens susțin că principiul neretroactivității legii civile este încălcat atât timp cât se conferă debitorilor executați silit posibilitatea de a cere instanței constatarea ștergerii unor datorii rezultate din contracte de credit declarate scadente anticipat, cu mult înainte de intrarea în vigoare a legii. Mai mult, după darea în plată forțată a bunului imobil, creditorul trebuie să preia toate costurile de administrare, conservare, valorificare aferente proprietății, devenind în același timp și garant în favoarea debitorului în situația în care acesta a constituit garanții reale asupra imobilului sau alte sarcini, efecte inexistente la data încheierii contractului de credit. Astfel, legea criticată nu face diferența între *facta praeterita*, *facta pendencia* și *facta futura*. Autoarele consideră că prevederile Legii nr. 77/2016 încalcă principiul securității juridice, astfel cum este consacrat în jurisprudența Curții Constituționale, prin faptul că prevăd posibilitatea retroactivării legii, încalcă principiul *pacta sunt servanda* și creează un dezechilibru în interpretarea unitară a legii, aceasta devenind, astfel, inaccesibilă. În susținerea contrarietății Legii nr. 77/2016 cu dispozițiile art. 15 alin. (2) este invocată și jurisprudența Curții Constituționale, apreciind ca fiind relevantă în acest sens Decizia nr. 745 din 3 noiembrie 2015.

35. Referitor la încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție se arată că în urma ștergerii creanței ipotecare prin darea în plată a bunului imobil, creditorul respectiv nu va avea dreptul de urmărire asupra celorlalte bunuri din patrimoniul debitorului, față de ceilalți creditori ipotecari sau chirografari care nu au calitatea de instituție de credit, instituție financiară nebanară sau cesionar al acestora. Precizează că prevederile art. 1, art. 4 alin. (1), art. 6 alin. (1) și art. 7 alin. (4)—(6) din Legea nr. 77/2016 au un caracter discriminatoriu, întrucât se aplică numai consumatorilor care îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 4 din lege, ceilalți consumatori neavând posibilitatea de a se bucura de beneficiile acestui act normativ.

36. Cu privire la încălcarea art. 21 din Constituție, autoarele susțin că art. 4 și art. 7 din lege dau dreptul debitorilor să

schimbe obiectul, prețul, riscul contractului după bunul lor plac, în lipsa unor verificări prealabile cu privire la îndeplinirea condițiilor obiective și subiective pentru aplicarea „protecției”. Se mai arată că art. 4 și art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 limitează acțiunea creditorului de a contesta starea bunului dat în plată, culpa debitorului în diminuarea valorii bunului ipotecat sau starea de necesitate învederată de debitor, drept care nu se respectă cerințele accesului liber la justiție.

37. Susțin că prin adoptarea Legii nr. 77/2016 s-au instituit în sarcina creditorilor obligații severe cu privire la modalitatea de administrare a patrimoniului acestora, prin impunerea preluării imediate a unui imobil cu care a fost garantat contractul de credit și a eliminării oricăror sume ce urmau a fi recuperate în baza contractului odată cu obținerea proprietății asupra imobilului respectiv, instituțiile de credit fiind forțate să fie parte într-un contract ale cărui condiții nu le-au agreat niciodată. Cu privire la încălcarea dispozițiilor art. 44 și art. 136 alin. (5) din Constituție se apreciază că prin efectul liberatoriu, constând în ștergerea creanței reziduale a băncii formate din diferența dintre soldul creditorului la momentul plății și valoarea imobilului, dreptul de proprietate al băncii asupra acestei creanțe este iremediabil afectat, ceea ce duce la concluzia neconstituționalității art. 5 alin. (2) și art. 10 din lege. De asemenea, pentru aceleași motive apreciază că este neconstituțional și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016. Se mai indică faptul că se încalcă atât dreptul de proprietate al băncii, cât și al creditorului cesionar, după caz, ajungându-se la pierderea dreptului de creanță avut împotriva împrumutatului/garanților, acesta fiind înlocuit cu un drept real asupra unui imobil care are o valoare incertă. Mai mult, se poate întâmpla ca bunul imobil să nu fie transmis în patrimoniul băncii liber de sarcini, nefiind reglementată nici măcar obligația de garantare a debitorului ce apelează la procedura dării în plată a imobilului. Se mai susține faptul că, prin efectul art. 3 din lege, banca este deposedată de un bun actual, respectiv dreptul de creanță născut în temeiul contractului de credit, astfel încât Legea nr. 77/2016 restrânge dreptul de proprietate privată, fără ca niciuna dintre cerințele cuprinse la art. 53 din Constituție să existe.

38. În ceea ce privește încălcarea art. 45 din Constituție, autoarele excepției de neconstituționalitate subliniază că libertatea contractuală a părților nu presupune doar libertatea acestora de a-și asuma obligații și de a dobândi drepturi, ci și libertatea de a-și asuma riscuri ale contractului, pe care trebuie să le respecte. Libertatea economică presupune un cadru economic caracterizat prin stabilitate, în care participanții pot stabili un preț al contractului prin negociere în funcție de condițiile de pe piață. Se susține că libertatea comerțului reprezintă o cerință fundamentală a economiei de piață, iar pentru garantarea acesteia statul are obligația de a garanta și dreptul la profit. Prin urmare, prin instituirea unei obligații în sarcina creditorilor de a se conforma dreptului debitorilor exercitat în baza legii, în mod unilateral și neîngrădit, de a schimba prețul unui contract deja executat sau în curs de executare, statul aduce ingerințe nejustificate libertății creditorilor la activitate economică și liberă inițiativă. Așa fiind, libertatea contractuală a părților nu presupune doar libertatea părților de a-și asuma obligații și a dobândi drepturi într-un mecanism contractual agreat de acestea, ci și libertatea de a-și asuma riscuri ale contractului care pot fi deopotrivă juridice, precum și economice.

39. Cu privire la încălcarea art. 53 alin. (2) din Constituție, autoarele apreciază că art. 3 și art. 4 din Legea nr. 77/2016 permit hazardul moral al liberării discreționare de datorie de

către debitori aflați în situații economico-financiare care nu sunt excepționale. Astfel, se permite modificarea discreționară a prețului contractului de către debitor, ceea ce reprezintă un stimulent pentru ca acesta să nu își execute obligațiile de plată a datoriilor. Se mai indică faptul că legea nu urmărește un scop legitim în sensul că vizează interese pur private, și nu cele generale, că adoptarea acesteia nu a fost necesară, existând la îndemâna părților contractante și alte mecanisme, precum cel al impreviziunii, și că legea nu asigură un just echilibru între interesele creditorului și al debitorului.

40. Referitor la încălcarea art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție susțin că legea criticată, reglementând aspecte referitoare la proprietate, trebuia adoptată ca lege organică, și nu ordinară. Din moment ce legea criticată reglementează derogări de la Codul civil, lege organică, se subliniază că și normele derogatorii trebuiau să fie adoptate ca lege organică.

41. Cu privire la încălcarea art. 135 din Constituție apreciază că prevederile art. 3, art. 4 alin. (2), art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)—(6), art. 8 și art. 10 din Legea nr. 77/2016 aduc atingere principiilor libertății contractuale, întrucât procedura dării în plată, deși ar fi trebuit să aibă un caracter consensual, este lăsată exclusiv la opțiunea debitorului, nefiind, astfel, necesar consimțământul creditorului. Mai mult, legea în ansamblul său favorizează comportamentul iresponsabil al consumatorilor care, la momentul încheierii contractului de credit, ar fi trebuit să prevadă și riscurile acestuia cu privire la aprecierea/deprecierea monedei de schimb.

42. În fine, susțin faptul că Legea nr. 77/2016 contravine caracterului excepțional al legislației consumeriste, având în vedere că normele analizate nu permit judecătorului verificarea întrunirii condițiilor pentru garantarea protecției de tip excepțional a consumatorilor. Apreciază că legea criticată ar trebui să impună parcurgerea acestor verificări prealabile, întrucât legea dă dreptul debitorilor instituțiilor bancare și financiar-nebancare să schimbe obiectul, prețul și riscul contractului după bunul lor plac.

43. Învederează, totodată, că scopul Directivei 2014/17/UE nu este nici pe departe limitarea libertății contractuale a părților contractului și nici instaurarea unei prezumții absolute că dezechilibrele contractuale pot apărea doar în favoarea consumatorilor. Prin dispozițiile pe care le cuprinde, Legea nr. 77/2016 este contrară Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului, aceasta din urmă reglementând într-un mod proporțional, adecvat și cu respectarea exigențelor principiului neretroactivității, posibilitatea stingerii obligațiilor rezultate din contractele de credit prin darea în plată a bunului imobil. De altfel, considerentul (58) al directivei stipulează faptul că „statele membre trebuie să permită creditorilor să rezilieze contractul de credit în cazul în care se poate stabili că consumatorul a furnizat în mod deliberat informații neconforme sau falsificate la momentul efectuării evaluării bonității sau că nu a furnizat intenționat unele informații care ar fi avut drept rezultat o evaluare a bonității negative sau în cazul în care există alte motive întemeiate, compatibile cu dreptul Uniunii.” Apreciază, astfel, că scopul directivei este diferit de cel al Legii dării în plată, aplicarea în timp a directivei fiind stabilită în mod diferit de cea a legii criticate, iar măsurile de implementare a legii sunt inutile și contrare regulii proporționalității. Menționează că unicul text al directivei care se referă la posibilitatea stingerii obligației izvorâte din contractele de credit prin darea în plată a imobilului este cel prevăzut la art. 28 „*Arierate și executare silită*”, însă, spre deosebire de textul național, norma de drept a Uniunii este proporțională și prezintă un caracter adecvat pentru atingerea scopului directivei. Este proporțională pentru că

reglementează nu doar dreptul debitorilor de a stinge datoria prin darea în plată a bunului, dar și compensațiile juste și echitabile la care este îndrituit creditorul într-o atare ipoteză. Totodată, arată că textul directivei clarifică și un aspect esențial, și anume faptul că returnarea sau transferul bunului către creditor poate fi agreat exclusiv de către părți și nu poate reprezenta o măsură de ingerință a statului în libertatea contractuală.

44. **Judecătoria Buzău — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.974D/2017, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.998D/2017, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă**, în dosarele Curții Constituționale nr. 2.190D/2017, nr. 2.191D/2017 și nr. 2.224D/2017, **Judecătoria Buzău — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.397D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

45. **Judecătoria Buftea**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.921D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

46. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.920D/2017, **Judecătoria Piatra-Neamț — Secția civilă**, în dosarele Curții Constituționale nr. 1.923D/2017 și nr. 1.933D/2017, **Judecătoria Brașov**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.950D/2017, **Judecătoria Craiova — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.971D/2017, **Judecătoria Galați — Secția civilă**, în dosarele Curții Constituționale nr. 1.973D/2017 și nr. 2.372D/2017, **Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă**, în dosarele Curții Constituționale nr. 1.982D/2017 și nr. 2.376D/2017, **Judecătoria Târgu Jiu — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.984D/2017, **Judecătoria Sibiu — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.985D/2017, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă**, în dosarele Curții Constituționale nr. 2.145D/2017 și nr. 2.240D/2017, **Judecătoria Ploiești — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.166D/2017, și **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.401D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

47. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.014D/2017, apreciază că prevederile Legii nr. 77/2016 sunt constituționale în măsura în care sunt interpretate și aplicate din perspectiva Deciziei Curții Constituționale nr. 623 din 25 octombrie 2016.

48. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.023D/2017, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, limitându-se a se pronunța doar cu privire la admisibilitatea sesizării Curții Constituționale.

49. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

50. **Guvernul** a formulat punctul său de vedere, în dosarele Curții Constituționale nr. 1.920D/2017, nr. 1.923D/2017, nr. 1.950D/2017, nr. 1.971D/2017, nr. 1.974D/2017, nr. 1.984D/2017, nr. 1.985D/2017, nr. 1.998D/2017, nr. 2.014D/2017, nr. 2.145D/2017, nr. 2.190D/2017, nr. 2.191D/2017, nr. 2.224D/2017, nr. 2.240D/2017, nr. 2.397D/2017 și nr. 2.401D/2017 în sensul respingerii criticilor de neconstituționalitate, în acord cu jurisprudența instanței constituționale, relevantă fiind Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017.

51. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

52. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

53. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din examinarea dispozitivului încheierilor de sesizare, îl constituie prevederile Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016.

54. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate din Legea nr. 77/2016 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (4) coroborate cu cele ale art. 126 alin. (1) referitoare la instanțele judecătorești, art. 1 alin. (5) care consacră principiul securității juridice, al previzibilității și accesibilității normei legale, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 alin. (3) lit. m) referitor la regimul juridic al proprietății, art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) privind economia, art. 136 alin. (5) care consacră inviolabilitatea proprietății private, în condițiile legii, art. 148 referitor la integrarea în Uniunea Europeană, precum și dispozițiilor art. 1 privind protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

55. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, instanța de contencios constituțional a constatat că sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 este neconstituțională și că prevederile din art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale în măsura în care instanța judecătorească verifică condițiile referitoare la existența impreviziunii. Întrucât în prezentele dosare sesizarea Curții Constituționale a fost realizată ulterior publicării în Monitorul Oficial al României a Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, adică după data de 18 ianuarie 2017, și ținând cont de faptul că în toate cauzele contractele de credit au fost încheiate sub imperiul vechiului Cod civil din 1864, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3), (5) și (6) și art. 8 din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă, având în vedere și împrejurarea că autorii excepției de neconstituționalitate critică exact înțelesul normelor legale care a fost exclus din cadrul constituțional.

56. De asemenea, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate privind sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din cuprinsul art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3)

din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „(3) *Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.*”

57. Totodată, având în vedere faptul că în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat Curtea în prezentele dosare toate contractele de credit au fost încheiate înaintea intrării în vigoare a noului Cod civil, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 raportată la art. 3 teza întâi din același act normativ, ce vizează numai noul Cod civil, va fi respinsă ca inadmisibilă. Tot astfel, faptul că toate contractele de credit ce fac obiectul cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat Curtea au fost încheiate înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil este relevant și în examinarea admisibilității excepției având ca obiect neconstituționalitatea tezei a doua a art. 11 din Legea nr. 77/2016. Curtea reține că, potrivit primei teze a acestui articol, prevederile Legii nr. 77/2016 se aplică și contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, iar, potrivit celei de-a doua teze a art. 11, Legea nr. 77/2016 se aplică acelor contracte de credit încheiate după data intrării sale în vigoare. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, întrucât aceasta vizează contracte încheiate după intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016.

58. Prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017, paragraful 28, Curtea a statuat că Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 este o decizie interpretativă, așa încât, atunci când criticile de neconstituționalitate a unei norme juridice privesc un înțeles sau înțelesuri ale acesteia care se bucură, în continuare, de prezumția de constituționalitate și care nu au fost excluse din cadrul constituțional prin decizia interpretativă, este evident că instanța constituțională este competentă să analizeze fondul excepției de neconstituționalitate (a se vedea și Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 8 august 2017, paragraful 48).

59. Astfel, în ceea ce privește critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 115, că indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, Codul civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei impreviziunii, în temeiul art. 969 și art. 970. Prin urmare, având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei impreviziunii la nivelul contractului de credit, prevederile sale nu retroactivează.

60. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 21 din Constituție, Curtea reamintește faptul că neconstituționalitatea prevederilor art. 7 din Legea nr. 77/2016 a fost constatată, sub rezervă interpretativă, în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, inclusiv din perspectiva art. 21 alin. (3) din Constituție.

61. Prin Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, paragrafele 50—60, Curtea a reținut că, reglementând procedura dării în plată, ca expresie a impreviziunii contractuale, legiuitorul a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific, prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit. Este o măsură conexă firească deciziei debitorului de a transmite creditorului dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotecar. Suspendarea plăților aferente contractului de credit intervine ca un accesoriu al deciziei unilaterale a acestuia prin care apreciază că sunt îndeplinite

condițiile de admisibilitate inerente procedurii dării în plată, însă, pe perioada suspendării plăților, celelalte obligații ale debitorului rezultate din acesta se execută în continuare. În acest context, Curtea a reținut că suspendarea antemenționată se aplică atât în situația în care creditorul obligației de plată nu formulează contestație împotriva notificării transmise, cât și în situația în care acesta din urmă formulează o asemenea contestație. Astfel, în lipsa formulării contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din lege, notificarea transmisă creditorului rămâne definitivă, în sensul că ambele părți acceptă faptul că aceasta îndeplinește condițiile de admisibilitate, în condițiile intervenirii impreviziunii, părțile având posibilitatea de a negocia pentru a ajunge la un alt acord în termenul prevăzut de art. 5 alin. (3) din lege. De abia după expirarea termenului menționat se poate încheia actul de dare în plată. Pe toată perioada de timp care acoperă termenul de contestare, precum și termenul de negociere, executarea plăților derivate din contractul de credit este suspendată. În acest fel, legiuitorul a pus la îndemâna debitorului un instrument juridic prin intermediul căruia echilibrează poziția economică net inferioară a consumatorului în raport cu profesionistul în condițiile intervenirii impreviziunii. Ar fi fost, de altfel, nefiresc ca pe această perioadă contractul să fi continuat să se execute ca atare, mai ales că este una preprocesuală, de negociere între părți, în care sunt cercetate posibilitățile de continuare a executării contractului de credit, prin adaptarea acestuia la noile condiții socioeconomice. În schimb, în ipoteza în care creditorul formulează contestație, notificarea este afectată de o condiție rezolutorie, aceea a admiterii contestației de către instanța judecătorească competentă. Însă, indiferent dacă această condiție se împlinește, pe toată perioada în care curge termenul de formulare a contestației și a judecării, până la soluționarea definitivă a contestației, notificarea are drept efect și suspendarea plăților rezultate din contractul de credit, ca o măsură provizorie și conexă acesteia.

62. De asemenea, Curtea a constatat că un asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului, pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată, care înlătură efectele negative asupra patrimoniului debitorului în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Este o măsură provizorie prin natura sa, întrucât, în cazul în care este admisă contestația creditorului, debitorul obligației va trebui să execute în continuare contractul de credit, plata sumelor de bani aferente perioadei de suspendare urmând a fi reluată. Curtea, având în vedere conținutul normativ al art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a constatat că acestea reglementează o intervenție etatică cu privire la executarea contractelor de credit aflate în curs. De principiu, niciun text constituțional nu împiedică legiuitorul să intervină în executarea acestor contracte în vederea reechilibrării lor, cu respectarea condițiilor impuse prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 referitoare la buna-credință și echitatea ce trebuie să guverneze această materie. Însă intensitatea acestei intervenții, privită din perspectiva exigențelor Constituției, trebuie evaluată prin prisma testului de proporționalitate dezvoltat de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, în condițiile în care drepturile relative, distinct de aplicarea art. 53 din Constituție, cunosc limitări implicite admise, rezultate atât din evoluția și confruntarea acestora în timp, cât și din perspectiva titularilor lor.

63. În acest context, prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, paragrafele 38—42, instanța de contencios constituțional a analizat dacă măsura criticată este adecvată, necesară și dacă respectă un just raport de proporționalitate între interesele

generale și cele individuale. Astfel, s-a reținut că, în mod abstract, suspendarea executării plăților este o măsură capabilă să îndeplinească scopul legitim urmărit, neexistând nicio abatere între substanța acesteia și finalitatea pe care o are în vedere. Mai mult, măsura reglementată și finalitatea avută în vedere se află într-un evident raport de consecvență logică, drept care se impune concluzia irefragabilă a caracterului său adecvat. De asemenea, Curtea a constatat că măsura legală criticată este necesară, legiuitorul având deplina competență constituțională, în temeiul art. 15 alin. (1), art. 44 alin. (1) și art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, de a proteja într-un mod efectiv interesele patrimoniale ale cetățenilor săi, atunci când în paradigma executării contractului — de credit în cazul de față — intervine un aspect care ține de impreviziune. Din întreg arsenalul de măsuri pe care legiuitorul le avea la îndemână, a apelat la suspendarea temporară a plăților rezultate din contractul de credit, măsură ce trebuie calificată ca având un grad de intruziune moderat asupra dreptului de proprietate al creditorului, aspect dedus atât prin natura sa juridică de măsură vremelnică/provizorie, cât și din posibilitatea creditorului de a-și vedea executată creanța întru totul, în măsura în care instanța judecătorească admite contestația formulată. Desigur, astfel cum s-a precizat, această opțiune a legiuitorului nu este cea mai puțin intruzivă, ipoteză în care legiuitorul ar fi trebuit să lase instanței judecătorești competența de a decide ea însăși, eventual, prin procedura ordonanței președințiale sau suspendarea executării silite, după caz, dacă se impune măsura suspendării în mod temporar a plății sumelor de bani aferente contractului de credit. Totuși, Curtea a constatat că această orientare legislativă a ținut seama de realitățile socioeconomice existente, aspect cu privire la care legiuitorul are o largă marjă de apreciere, precum și de particularitățile și specificul circumstanțelor referitoare la iminența începerii sau continuării procedurii de executare silită cu efecte iremediabile asupra consumatorului, respectiv la relația profesionist-consumator în care acesta din urmă se află într-o situație de inferioritate economică. De aceea, în cazul în care între părți există o neînțelegere apărută cu privire la existența impreviziunii în contracte, legiuitorul, în mod corect, a apreciat ca fiind necesară o suspendare de drept a executării unui asemenea contract până la pronunțarea hotărârii judecătorești definitive în cauză, care tranșează problema litigioasă dintre părți.

64. În fine, Curtea a reținut că revine instanțelor de judecată competența de a stabili cadrul procesual în care se soluționează litigiul dedus judecății, în funcție de stadiul derulării contractului de credit. Totodată, Curtea a reiterat faptul că este rolul instanțelor de judecată să interpreteze normele legale și să facă aplicarea acestora în funcție de conținutul normativ, respectiv dacă sunt norme de drept substanțial sau de drept procesual și dacă sunt de imediată aplicare, precum și cu privire la prioritatea acestora, în funcție de caracterul de normă specială sau de drept comun (a se vedea Decizia nr. 357 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 19 octombrie 2017, paragrafele 40 și 42). Având în vedere cele de mai sus, Curtea a constatat că soluția legislativă de stingere a datoriilor izvorâte din contractele de credit, indiferent de data la care a fost vândut bunul imobil ipotecat prin licitație publică sau printr-un alt mod agreeat de creditor, nu încalcă dreptul de proprietate privată al creditorului, consacrat de art. 44 din Constituție.

65. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 45 și art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, Curtea a reținut, în plus față de ceea ce reiese din motivarea Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, că însuși textul art. 45 din Constituție

dispune că accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate în condițiile legii. Or, dispozițiile criticate din Legea nr. 77/2016 se pot încadra în această categorie — în condițiile legii —, legiuitorul constituant însuși acordându-i legiuitorului ordinar prerogativa de a stabili condițiile exercitării accesului liber al persoanei la o activitate economică, precum și pe cel al liberei inițiative. De altfel, Curtea Constituțională a stabilit, în Decizia nr. 282 din 8 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 16 iulie 2014, paragraful 16, că principiul libertății economice nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor.

66. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 53 din Legea fundamentală, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauzele deduse controlului de constituționalitate.

67. În ceea ce privește criticile aduse Legii nr. 77/2016 din perspectiva art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 108, Curtea a statuat că „Legea nr. 77/2016 reglementează situații specifice care nu se referă la regimul general al proprietății, în sensul că vizează doar o modalitate de executare a unor obligații derivate din contractul de credit în ipoteza intervenirii impreviziunii. Chiar dacă aplicarea Legii nr. 77/2016 are drept efect un transfer de proprietate, acest lucru nu semnifică faptul că legea în sine reglementează regimul general al proprietății, sintagmă ce vizează cadrul general al proprietății în România, și nu orice transfer al dreptului de proprietate ca urmare a aplicării unor instituții de drept civil. În concordanță cu jurisprudența sa (exemplu fiind Decizia nr. 5 din 14 iulie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 22 iulie 1992), Curtea a constatat că regimul juridic general al proprietății, publică sau privată, vizează, ca esență, cele trei elemente ale dreptului de proprietate: posesia, folosința, dispoziția, fiind preponderent un regim de drept privat. Regimul proprietății și al dreptului de proprietate, și încă la nivel general, reprezintă o realitate juridică care guvernează raporturile juridice de o valoare socială semnificativă ce reclamă reglementarea printr-o lege organică, pe când regulile specifice pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate reprezintă o altă realitate juridică, de o importanță mai mică, putând fi stabilită prin legi ordinare sau, după caz, prin ordonanțe. De altfel, legiuitorul a mai adoptat reglementări care au un impact asupra dreptului de proprietate prin intermediul unor legi ordinare, cum ar fi Codul de procedură fiscală (Legea nr. 207/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015) care, în art. 348, reglementează confiscările dispuse potrivit legii. Prin urmare, Curtea a constatat că această critică de neconstituționalitate extrinsecă este neîntemeiată.”

68. Cu privire la invocarea art. 148 din Constituție, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea a reținut că prevederile Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 60 din 28 februarie 2014, nu au legătură cu ipoteza normativă a legii criticate, ele referindu-se la conversia creditelor în valută. Prin urmare, dispozițiile constituționale cuprinse în art. 148 nu au incidență în cauze.

69. Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele care au fundamentat-o își mențin valabilitatea.

70. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi, în ceea ce privește prevederile art. 11 teza întâi, raportate la prevederile art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, și cu unanimitate de voturi, cu privire la celelalte prevederi din lege,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, raportate la prevederile art. 3, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și alin. (5)—(6) și ale art. 8 din același act normativ, precum și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 și a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*”, cuprinsă în art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 28.019/301/2016 al Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 9.537/94/2016 al Judecătoria Buftea, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 6.061/279/2016 al Judecătoria Piatra-Neamț — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 5.119/279/2016 al Judecătoria Piatra-Neamț — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV și Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 31.921/197/2016 al Judecătoria Brașov, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 15.585/215/2016 al Judecătoria Craiova — Secția civilă, de Credit Europe Bank prin mandatar Societatea Credit Europe Ipotecar IFN în Dosarul nr. 3.523/233/2017 al Judecătoria Galați — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 19.155/200/2016 al Judecătoria Buzău — Secția civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 6.929/320/2016/a1 al Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 12.746/318/2016 al Judecătoria Târgu Jiu — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 6.629/306/2016 al Judecătoria Sibiu — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 39.028/299/2016* al Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 29.058/300/2016 al Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 14.979/303/2016 al Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 14.777/4/2016 al Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank în Dosarul nr. 22.515/281/2016 al Judecătoria Ploiești — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 27.437/299/2016* al Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 42.668/299/2016* al Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 29.856/299/2016* al Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 6.076/4/2017 al Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă, de Credit Europe Bank NV prin mandatar Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 4.794/233/2017 al Judecătoria Galați — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank România — S.A. în Dosarul nr. 10.557/320/2016/a1 al Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 8.552/200/2016* al Judecătoria Buzău — Secția civilă, precum și de către Societatea Credit Europe Bank NV și Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 23.009/303/2016 al Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceleași autoare în aceleași dosare ale acelorași instanțe de judecată și constată că prevederile art. 11 teza întâi raportate la celelalte prevederi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și legea în ansamblu său sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică către Judecătoria Buzău — Secția civilă, Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă, Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă, Judecătoria Buftea, Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă, Judecătoria Piatra-Neamț — Secția civilă, Judecătoria Brașov, Judecătoria Craiova — Secția civilă, Judecătoria Galați — Secția civilă, Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă, Judecătoria Târgu Jiu — Secția civilă, Judecătoria Sibiu — Secția civilă, Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă, Judecătoria Ploiești — Secția civilă, Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă și Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 ianuarie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 52

din 22 ianuarie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 314 și art. 315
din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 314 și art. 315 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Pavel Gavril în Dosarul nr. 30.664/245/2016 al Judecătorei Iași — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.483D/2017.

2. La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției și se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus la dosar un memoriu de completare a acesteia.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției, care relevă aspecte de fapt și, în final, solicită admiterea excepției.

5. Reprezentantul Ministerului Public arată că autorul excepției susține că prevederile art. 314 și art. 315 din Codul de procedură penală ar permite procurorului să înfăptuiască justiția prin pronunțarea soluțiilor de clasare sau renunțare la urmărirea penală.

6. Față de împrejurarea că în cauză nu s-a dat nicio soluție de renunțare la urmărirea penală, prevederile referitoare la această instituție nu au legătură cu soluționarea cauzei. De asemenea, atunci când dispune o soluție de clasare, procurorul nu stabilește vinovăția și nu aplică pedepse, drept urmare, nu înfăptuiește un act de justiție. În plus, cu referire la critica autorului excepției de neconstituționalitate potrivit căreia soluția legiuitorului care îi permite procurorului ca, în situația în care își însușește argumentele organului de cercetare penală, să arate acest lucru fără a mai motiva soluția, susține că nu încalcă Constituția, întrucât este firesc ca, dacă aceste argumente sunt însușite, să fie comunicate odată cu soluția și propunerea organului de cercetare penală, nefiind problemă de constituționalitate copierea acestor argumente ale organului de cercetare penală. Mai arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra acestor aspecte prin Decizia nr. 477 din 10 mai 2012, care își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 6 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 30.664/245/2016, **Judecătoria Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 314 și art. 315 din**

Codul de procedură penală, excepție ridicată de Pavel Gavril într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unei soluții de neurmărire/netrimiteră în judecată.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 126 alin. (1) referitor la înfăptuirea justiției prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, deoarece procurorul, prin soluțiile pe care le dispune, efectuează o veritabilă judecată și înfăptuiește justiția în cauzele pe care le soluționează prin ordonanță. Pronunțarea de către procuror a soluției de clasare sau renunțare la urmărirea penală reprezintă o activitate care se circumscrie celor specifice instanțelor de judecată, fiind atributul exclusiv al acestora de a se pronunța cu privire la existența faptei, săvârșirea cu vinovăția prevăzută de lege, aprecierea probelor, precum și cu privire la întrunirea celorlalte condiții prevăzute de art. 16 din Codul de procedură penală.

9. De asemenea, potrivit art. 315 alin. (5) din Codul de procedură penală, menționarea motivelor de fapt și de drept este obligatorie numai dacă procurorul nu își însușește argumentele cuprinse în propunerea organului de cercetare penală ori dacă a existat un suspect în cauză. Cu alte cuvinte această activitate este lăsată în aprecierea efectivă a organelor de cercetare penală.

10. În concluzie, posibilitatea procurorului de a efectua cercetarea penală, de a administra probe, de a stabili vinovăția, de a stabili încadrarea juridică, de a susține acuzarea și, în final, de a dispune soluția este un atribut al justiției.

11. **Judecătoria Iași — Secția penală** opinează că dispozițiile legale criticate nu instituie o ingerință în activitatea derulată de instanțele judecătorești, ci reglementează soluțiile care pot fi date de procuror, activitatea procurorului fiind cea prevăzută de art. 131 și art. 132 din Constituție. Totodată, în procedura plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire/netrimiteră în judecată, judecătorul de cameră preliminară verifică soluția dată de procuror conform art. 341 alin. (5¹) din Codul de procedură penală.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

13. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 131 alin. (1) și (3) din Constituție, în activitatea judiciară, Ministerul Public „reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor” și, prin procurori constituiți în parchete, conduce și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare.

14. Dezvoltând aceste prevederi constituționale, art. 63 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Codul de procedură penală atribuie procurorului competența de a efectua urmărirea penală, de a conduce, controla și supraveghea activitatea de cercetare penală a poliției judiciare și a organelor de cercetare penală speciale, precum și de a exercita acțiunea penală, inclusiv prin sesizarea instanței de judecată prin rechizitoriu.

15. Având competența de a exercita acțiunea penală, este firesc ca procurorul să poată aprecia dacă sunt întrunite condițiile pentru aceasta și, în caz contrar, să dispună clasarea. De asemenea, recunoscând Ministerului Public rolul de apărător al ordinii de drept, precum și al drepturilor și libertăților cetățenești, legiuitorul, prin art. 314 alin. (1) lit. b) și art. 318 din Codul de procedură penală a conferit procurorului competența de a stabili dacă există un interes public în urmărirea faptei, iar în cazul în care constată că un asemenea interes nu există, de a renunța la urmărirea penală.

16. Pentru a nu lăsa la decizia arbitrară a procurorului soluțiile de clasare, respectiv de renunțare la urmărirea penală, Codul de procedură penală prevede expres condițiile în care pot fi dispuse acestea, instituie în sarcina procurorului obligația de a motiva soluția adoptată și, nu în ultimul rând, pune sub controlul judecătorului de cameră preliminară legalitatea și temeinicia acestor soluții fie din oficiu, în cazul renunțării la urmărirea penală, care trebuie confirmată de judecător, fie la sesizarea persoanei interesate — cazul soluției de clasare, care poate fi contestată prin plângere la judecătorul de cameră preliminară, de către persoanele care au suferit o vătămare prin aceasta.

17. Pe de altă parte, soluțiile procurorului nu se bucură de autoritate de lucru judecat, astfel că, în cazul clasării, ordonanța procurorului — chiar confirmată prin încheierea judecătorului de cameră preliminară — nu împiedică redeschiderea urmăririi penale dacă au apărut fapte sau împrejurări noi, din care rezultă că a dispărut împrejurarea pe care se întemeiază clasarea, iar în cazul renunțării la urmărirea penală, nu ordonanța procurorului, ci încheierea definitivă prin care judecătorul de cameră preliminară o confirmă este cea care împiedică redeschiderea urmăririi penale. Mai mult, în ambele situații, redeschiderea urmăririi penale este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară sub sancțiunea nulității — art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală.

18. Așa fiind, Guvernul apreciază că, soluționând cauzele penale prin clasare sau renunțare la urmărirea penală, reprezentanții Ministerului Public nu realizează justiția în sensul art. 126 alin. (1) din Legea fundamentală, ci exercită atribuțiile prevăzute de art. 131 din Constituție și dezvoltate de reglementările infraconstituționale menționate.

19. În ceea ce privește dispozițiile art. 315 alin. (5) din Codul de procedură penală, interpretate *per a contrario*, stabilesc că, dacă este de acord cu argumentele prezentate de organul de cercetare penală în referatul conținând propunerea de clasare, procurorul nu mai este obligat să își motiveze soluția. Așadar, ori de câte ori soluția clasării este dispusă la propunerea organului de cercetare penală, iar procurorul nu o motivează în fapt și în drept, legea prezumă că acesta și-a însușit argumentele prezentate de organul de cercetare penală. În asemenea situații, pentru a permite celor interesați cunoașterea temeiurilor clasării, teza a doua a art. 316 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede expres că împreună cu ordonanța procurorului se va comunica acestora și o copie a referatului organului de cercetare penală.

20. Întrucât dispoziția de clasare este supusă controlului judecătorului de cameră preliminară în ceea ce privește legalitatea și temeinicia sa, nu se poate susține că în ipoteza vizată de art. 315 alin. (5) din Codul de procedură penală, justiția este realizată de organul de cercetare penală.

21. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, deoarece împotriva soluției de clasare sau renunțare la urmărirea penală, confirmată ca urmare a respingerii plângerii de către conducătorul parchetului ori procurorul ierarhic superior, se poate formula plângere la judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni competența, potrivit legii, să judece cauza în primă instanță. Ca atare, nu se poate afirma că în cazul celor două soluții de neurmărire și netrimiteră în judecată, justiția se înlăptuiește de procuror.

22. Primind ordonanța de renunțare la urmărirea penală, judecătorul de cameră preliminară va stabili termenul de soluționare și va dispune citarea persoanei care a făcut sesizare, a părților, a suspectului, a persoanei vătămate, precum și a altor persoane interesate. Judecătorul de cameră preliminară hotărăște prin încheiere motivată, în camera de consiliu, cu participarea persoanei care a făcut sesizarea, precum și cu participarea procurorului, asupra legalității și temeiniciei soluției de renunțare la urmărirea penală. Neprezentarea persoanelor legal citate nu împiedică soluționarea cererii de confirmare. Judecătorul de cameră preliminară este obligat să verifice legalitatea și temeinicia soluției de renunțare la urmărirea penală pe baza lucrărilor și a materialului probator din dosarul de urmărire penală și a înscrisurilor noi prezentate. Încheierea prin care se pronunță judecătorul de cameră preliminară este definitivă, iar în cazul în care acesta respinge cererea de confirmare a soluției de renunțare la urmărirea penală, o nouă renunțare nu mai poate fi dispusă, indiferent de motivul invocat.

23. În privința clasării, Avocatul Poporului menționează că potrivit art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, persoana a cărei plângere împotriva soluției de clasare, dispusă prin ordonanță sau prin rechizitoriu, a fost respinsă poate face plângere, în termen de 20 de zile de la comunicare, la judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Prin urmare, din economia prevederilor precitate rezultă faptul că pot face obiect al plângerii ordonanța de clasare ca soluție de neurmărire penală, precum și rechizitoriul care poate cuprinde și o soluție de clasare.

24. În plus, legiuitorul poate institui reguli speciale de procedură, ca modalități de exercitare a drepturilor procedurale, fapt ce nu constituie o ingerință a puterii legiuitoare în activitatea judecătorească și nici nu contravine prevederilor art. 126 alin. (1) din Constituție (Decizia nr. 100 din 1 februarie 2011). Așadar, prin lege se poate stabili competența instanțelor de judecată, cu condiția implicită de a nu contraveni altor norme și principii fundamentale (Decizia nr. 436 din 26 octombrie 2004).

25. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

26. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

27. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 314, cu denumirea marginală *Soluțiile de neurmărire și netrimiteră în judecată* și art. 315, cu denumirea marginală *Clasarea*, ambele din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 314: „(1) După examinarea sesizării, când constată că au fost strânse probe necesare potrivit dispozițiilor art. 285, procurorul, la propunerea organului de urmărire penală sau din oficiu, soluționează cauza prin ordonanță, dispunând:

a) clasarea, când nu exercită acțiunea penală ori, după caz, stinge acțiunea penală exercitată, întrucât există unul dintre cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1);

b) renunțarea la urmărirea penală, când nu există interes public pentru continuarea urmăririi penale.

(2) *Procurorul întocmește o singură ordonanță chiar dacă lucrările dosarului privesc mai multe fapte ori mai mulți suspecți sau inculpați și chiar dacă se dau acestora rezolvări diferite conform alin. (1).*”

— Art. 315: „(1) *Clasarea se dispune când:*

a) *nu se poate începe urmărirea penală, întrucât nu sunt întrunite condițiile de fond și formă esențiale ale sesizării;*

b) *există unul dintre cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1).*

(2) *Ordonanța de clasare cuprinde mențiunile prevăzute la art. 286 alin. (2), precum și dispoziții privind:*

a) *ridicarea sau menținerea măsurilor asigurătorii; aceste măsuri încetează de drept dacă persoana vătămată nu introduce acțiune în fața instanței civile, în termen de 30 de zile de la comunicarea soluției;*

b) *restituirea bunurilor ridicate sau a cauțiunii;*

c) *sesizarea judecătorului de cameră preliminară cu propunerea de luare a măsurii de siguranță a confiscării speciale;*

d) *sesizarea judecătorului de cameră preliminară cu propunerea de desființare totală sau parțială a unui înscris;*

e) *sesizarea judecătorului de cameră preliminară cu propunerea de luare ori, după caz, de confirmare, de înlocuire sau de încetare a măsurilor de siguranță prevăzute de art. 109 sau 110 din Codul penal, dispozițiile art. 246 alin. (13) aplicându-se în mod corespunzător;*

f) *cheltuielile judiciare.*

(3) *Dacă în cursul urmăririi penale s-a luat una dintre măsurile de siguranță prevăzute de lege, se va face mențiune despre aceasta.*

(4) *În ordonanță se va face mențiune și cu privire la încetarea de drept a măsurii preventive dispuse în cauză.*

(5) *Menționarea motivelor de fapt și de drept este obligatorie numai dacă procurorul nu își însușește argumentele cuprinse în propunerea organului de cercetare penală ori dacă a existat un suspect în cauză.”*

28. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 126 alin. (1) referitor la înfăptuirea justiției prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

29. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia este nemulțumit de soluția legislativă consacrată de dispozițiile legale criticate, potrivit căreia pronunțarea de către procuror a soluției de clasare sau renunțarea la urmărirea penală reprezintă o activitate care se circumscrie celor specifice instanțelor de judecată și, pe cale de consecință, este în contradicție cu art. 126 alin. (1) din Legea fundamentală, potrivit căruia înfăptuirea justiției se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

30. Deși Curtea Constituțională nu s-a pronunțat asupra unei excepții identice, soluția legislativă criticată a existat și în reglementarea anterioară, respectiv la art. 230 — *Neînceperea urmăririi penale sau scoaterea de sub urmărire când fapta nu prezintă pericolul social al unei infracțiuni*, art. 249 — *Cazurile și procedura scoaterii de sub urmărire*, art. 242 — *Cazuri de încetare*, art. 228 alin. 6 — *Începerea urmăririi penale*, toate din Codul de procedură penală din 1968, și a fost contestată din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 1.227 din 29 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 727 din 27 octombrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că prevederile art. 230 și art. 249 din Codul de procedură penală din 1968, care reglementau posibilitatea procurorului de a dispune prin ordonanță scoaterea de sub urmărire penală, nu echivalează cu

o încălcare a dreptului la un proces echitabil ori a înfăptuirii justiției, deoarece astfel de rezoluții sau ordonanțe de netrimiteră în judecată sunt acte supuse cenzurii instanței judecătorești la plângerea persoanei interesate, potrivit procedurii instituite prin art. 278¹ din Codul de procedură penală din 1968.

31. De asemenea, prin Decizia nr. 477 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442 din 3 iulie 2012, Curtea Constituțională a mai statuat că prevederile art. 228 alin. 6 din Codul de procedură penală din 1968 sunt constituționale, deoarece, pe de o parte, în cazul în care procurorul este de acord cu propunerea organului de cercetare penală de a nu se începe urmărirea penală și își însușește argumentele cuprinse în propunerea respectivă, nu se impune o nouă motivare a rezoluției, tocmai pentru că argumentele prezentate de organul de cercetare penală au fost apreciate de procuror ca valabile și suficiente, în caz contrar ele fiind suplimentate de acesta din urmă, iar, pe de altă parte, în procedura plângerii în fața judecătorului împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale, petentul, potrivit art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală din 1968, are deplina libertate de a demonstra nelegalitatea actului atacat în raport cu lucrările și materialul din dosarul cauzei, precum și posibilitatea prezentării unor probe suplimentare față de cele deja administrate, respectiv înscrisuri noi. Prin urmare, la soluționarea plângerii, judecătorul verifică legalitatea rezoluției atacate tocmai pe baza lucrărilor și a materialului existente în dosarul cauzei, care au fost avute în vedere de procuror la emiterea rezoluției, inclusiv motivarea propunerii organului de cercetare penală de neîncepere a urmăririi penale.

32. Așa fiind, astfel de reglementări reprezintă expresia Deciziei nr. 486 din 2 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 6 martie 1998, prin care Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art. 278 din Codul de procedură penală din 1968 sunt neconstituționale în măsura în care închid calea persoanei nemulțumite de soluția dată plângerii sale de către Ministerul Public de a se adresa justiției. Astfel, întrucât împotriva soluției date de către prim-procurorul sau de procurorul ierarhic superior plângerii împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată legea nu prevedea nicio cale de atac, Curtea Constituțională a statuat că persoana nemulțumită de soluția dată plângerii sale în cadrul Ministerului Public are dreptul, potrivit art. 21 din Constituție, de a se adresa justiției, pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

33. Acest drept era evident, în cazul actelor prin care procurorul pune capăt conflictului de drept penal, real sau aparent, astfel cum erau rezoluția de neîncepere a urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale, deoarece, fiind vorba de acte emise în legătură cu activitatea judiciară, era firesc ca acestea să fie verificate, confirmate ori infirmate de instanțele judecătorești, singurele autorități prin a căror activitate se realizează justiția.

34. Întrucât până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția care au fundamentat deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față. Astfel, soluțiile de neurmărire și netrimiteră în judecată reglementate de art. 314 din Codul de procedură penală sunt supuse controlului judecătorului de cameră preliminară potrivit art. 318 și art. 340 din același cod, după caz. Acest fapt nu contravine, ci, dimpotrivă, dă expresie prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (1) referitor la înfăptuirea justiției prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

35. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Pavel Gavril în Dosarul nr. 30.664/245/2016 al Judecătoriei Iași — Secția penală și constată că dispozițiile art. 314 și art. 315 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Iași — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 ianuarie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 53

din 22 ianuarie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 273 alin. (1) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 273 alin. (1) din Codul penal, excepție ridicată de Marius George Icătoiu în Dosarul nr. 25.715/281/2016 al Judecătoriei Ploiești — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.518D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Autorul excepției a depus la dosar concluzii scrise, prin care solicită admiterea acesteia.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Astfel, critica autorului excepției, potrivit căreia sintagmele „a face afirmații mincinoase” și „împrejurări esențiale” din cuprinsul textului criticat nu sunt previzibile, nu poate fi primită, deoarece sintagma „a face afirmații” trebuie privită în coroborare cu art. 114 din Codul de procedură penală. De asemenea, sintagma „împrejurări esențiale” este lămurită de doctrină, care califică împrejurările esențiale ca fiind orice fapte/date/situații/circumstanțe care, având legătură cu fondul cauzei, au importanță în ceea ce privește soluția ce se dă în procesul respectiv. În jurisprudență se arată același lucru, că împrejurarea are caracter esențial dacă este concludentă în raport cu învinuirea adusă. Așa fiind, față de aceste argumente nu se poate susține că textul criticat nu ar fi previzibil și că destinatarii săi nu și-ar putea adapta conduita în mod corespunzător.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 19 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 25.715/281/2016, **Judecătoria Ploiești — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 273 alin. (1) din Codul penal**, excepție ridicată de Marius George Icătoiu în dosarul cu numărul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale în care se fac cercetări cu privire la săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale referitoare la accesul liber la justiție și la libertatea individuală. Astfel, sintagmele „a face afirmații mincinoase” și „împrejurări esențiale” sunt lipsite de previzibilitate și claritate, deoarece fiecare individ uman percepe și receptează diferit ceea ce vede și aude, în funcție de caracterul și psihologia sa, nivelul de instrucție și cunoștințe, sex, vârstă, experiență de viață, același eveniment nefiind redat identic de către persoanele care au asistat la producerea sa. Prin modul în care a fost concepută și definită infracțiunea, legiuitorul a stabilit o incriminare ce are un caracter general, putând fi asimilată, în cazul unei afirmații considerate *pro causa*, infracțiunii de favorizare a făptuitorului, deoarece se poate interpreta ca un ajutor pentru a îngreuna sau zădărnici urmărirea penală, judecata sau executarea pedepsei.

7. **Judecătoria Ploiești — Secția penală** constată că inculpatul a invocat aspecte care au relevanță în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de tipicitate ale infracțiunii de mărturie mincinoasă, respectiv a cerinței esențiale a normei de incriminare cuprinse în textul art. 273 alin. (1) din Codul penal (declarația mincinoasă sau omisiunea martorului de a spune tot ce știe trebuie să vizeze fapte sau împrejurări esențiale ale cauzei, cum sunt cele vizând obiectul probei, elementul material al infracțiunii, situația premisă, cerințele esențiale etc.), aspecte care urmează să fie supuse analizei pe fond a cauzei, întrucât aprecierea probelor este

de esența activității organului judiciar, care trebuie să supună unui control extrem de circumspect toate aprecierile ce se fac în cauză, caracterul mincinos al mărturiei trebuind dovedit.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat. Formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat (Decizia Curții Constituționale nr. 146 din 12 martie 2015).

10. Guvernul a observat că norma incriminatoare la care se referă excepția de neconstituționalitate sancționează fapta martorului care face afirmații mincinoase ori nu spune tot ce știe în legătură cu faptele sau împrejurările esențiale cu privire la care este întrebant. Or, aprecierea atitudinii subiective a martorului față de afirmațiile neconforme cu realitatea se face însă de organele judiciare de la caz la caz, acest aspect fiind valabil pentru orice faptă prevăzută de legea penală adusă în atenția organelor judiciare. Astfel, conform regulilor generale ale Codului penal, infracțiunea este prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție, nejustificată și imputabilă persoanei care a săvârșit-o.

11. Așa fiind, susținerile autorului excepției privind caracterul subiectiv și imprevizibil al sintagmelor invocate nu sunt întemeiate, formularea textului de lege nefiind de natură a genera dificultăți de interpretare. Sintagmele „afirmații mincinoase” și „împrejurări esențiale” nu sunt susceptibile de interpretări diferite, orice destinatar al acestei norme fiind de așteptat a cunoaște înțelesul incriminării și a-și putea adapta conduita exigențelor legale.

12. Dispozițiile legale criticate sunt formulate clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau neechivoce și reglementează cu claritate conduita de urmat pentru destinatarul normei penale, astfel încât și sub acest aspect excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

13. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale și susține că întrunesc exigențele de claritate, precizie și previzibilitate ale legii, întrucât sunt redactate cu suficientă precizie astfel încât destinatarii normei penale de incriminare să aibă posibilitatea să prevadă consecințele ce decurg din nerespectarea normei și să își adapteze conduita potrivit acesteia.

14. Având în vedere că, datorită caracterului de generalitate al legilor, redactarea acestora nu poate avea o precizie absolută, cerința de previzibilitate a normei se poate complini printr-o interpretare judiciară coerentă și previzibilă. Așa fiind, în cauza de față, elementele infracțiunii nu necesită alte intervenții din partea legiuitorului, fiind îndeplinite cerințele calitative ale legii, inclusiv previzibilitatea.

15. Textul de lege criticat este suficient de precis și de clar pentru a se observa cu ușurință că sancțiunea se aplică doar în condițiile în care fapta se realizează, din punctul de vedere al elementului material, prin acțiunea martorului de a face afirmații mincinoase sau de a nu spune tot ce știe cu privire la aspectele esențiale pentru cauza în care este ascultat și asupra cărora a fost întrebant.

16. În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale se arată că nu poate fi reținută, deoarece cerința procesului echitabil vizează numai procedura de desfășurare a procesului, și nu cadrul juridic sancționator al faptelor, adică materia dreptului substanțial.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 273 alin. (1) din Codul penal, cu denumirea marginală *Mărturia mincinoasă*, care au următorul conținut: „*Fapta martorului care, într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură în care se ascultă martori, face afirmații mincinoase ori nu spune tot ce știe în legătură cu faptele sau împrejurările esențiale cu privire la care este întrebant se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.*”

20. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 referitor la *Accesul liber la justiție* și art. 23 referitor la *Libertatea individuală*, precum și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la *Dreptul la un proces echitabil*.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia critică sintagmele „*a face afirmații mincinoase*” și „*împrejurări esențiale*” din cuprinsul art. 273 alin. (1) din Codul penal, susținând că sunt lipsite de previzibilitate și claritate, motiv pentru care apreciază că sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 21, art. 23, precum și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

22. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia sintagmele „*a face afirmații mincinoase*” și „*împrejurări esențiale*” sunt lipsite de claritate și previzibilitate, Curtea constată că o noțiune legală poate avea un conținut și înțeles autonom diferit de la o lege la alta, cu condiția ca legea care utilizează termenul respectiv să îl și definească [Decizia nr. 390 din 2 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532 din 17 iulie 2014, paragraful 31]. Prin urmare, dacă noțiunea nu are înțeles autonom înseamnă că se aplică înțelesul/semnificația său/sa din limbajul comun/curent/uzual, care trebuie aplicat(ă) prin corelare cu întreg ansamblul legislativ aplicabil cauzei. De aceea, nu se poate aduce în discuție o obligație absurdă impusă legiuitorului — să definească prin lege fiecare noțiune folosită în definirea altei noțiuni. Revine instanțelor judecătorești competența de a interpreta legea în mod corespunzător, prin apelarea la metodele de interpretare.

23. Astfel, examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, într-adevăr, sintagmele „*a face afirmații mincinoase*” și „*împrejurări esențiale*” nu au fost definite în legislația penală sau în cea procesuală penală, aspect ce denotă intenția legiuitorului de a conferi acestora sensul lor uzual. În limbajul curent, „*a face afirmații mincinoase*” presupune a spune altceva decât cele știute, a declara ca fiind adevărat ceva ce nu corespunde cu cele cunoscute. Esențial este să existe o nepotrivire între cele declarate ca martor și cele știute de el. Elementul material al laturii obiective se realizează fie printr-o acțiune, fie printr-o inacțiune și constă în fapta martorului care face afirmații mincinoase ori nu spune tot ce știe în legătură cu faptele sau împrejurările esențiale cu privire la care este întrebant. Nu are importanță dacă afirmațiile mincinoase sunt pozitive, adică martorul afirmă ca existente împrejurări despre care știe că nu există în realitate, sau negative, adică afirmă ca inexistente împrejurări despre care știe că există în realitate. Tot astfel, când mărturia mincinoasă se săvârșește în modalitatea

omisivă, este necesar ca martorul să fi fost întrebat asupra împrejurărilor esențiale. Numai în măsura în care martorului i se atrage atenția, printr-o întrebare, asupra unei anumite împrejurări, acesta își poate da seama că acea împrejurare este esențială și, prin urmare, că orice alterare a adevărului aduce atingere activității de înfăptuire a justiției. Întrebarea expresă adresată martorului asupra împrejurărilor esențiale constituie o condiție pentru realizarea laturii obiective a infracțiunii de mărturie mincinoasă.

24. De asemenea, cerința privitoare la „împrejurările esențiale” determină conținutul declarației care poate constitui o mărturie mincinoasă, limitându-l la obiectul probei, la ceea ce interesează a fi probat în cercetarea sau soluționarea cauzei. Conceptul de „împrejurări” vizează atât faptele principale ale cauzei, cât și circumstanțele în care au avut loc acestea, precum și orice alte date de natură a servi la soluționarea cauzei (de exemplu, identificarea autorului, un alibi). Caracterul de împrejurare „esențială” este dat de eficiența probatorie a acesteia, de relevanța și concludența sa în cercetarea și soluționarea cauzei respective, fiind indiferent dacă instanța care a soluționat cauza a înlăturat din ansamblul probator administrat declarațiile date de martor ca fiind nesincere, întrucât infracțiunea de mărturie mincinoasă se consumă în momentul în care s-au făcut afirmațiile mincinoase cu privire la împrejurările esențiale, neavând relevanță dacă au influențat sau nu soluția pronunțată (a se vedea și Decizia nr. 1.319/2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală).

25. Așa fiind, Curtea constată că, în concordanță cu prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta privind calitatea legilor, dispozițiile legale criticate sunt clare și neechivoce, întrucât destinatarul normei penale de incriminare are posibilitatea să prevadă consecințele ce decurg din nerespectarea ei, sens în care își poate adapta conduita în mod corespunzător. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa (de exemplu, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012) că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu trebuie să afecteze însă previzibilitatea legii (a se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, și Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011).

26. De asemenea, în privința variantei comisive de realizare a elementului material al laturii obiective a infracțiunii de mărturie mincinoasă, sintagma „face afirmații mincinoase” nu este de natură a încălca prezumția de nevinovăție, prevăzută la art. 23 alin. (11) din Constituție, deoarece, la fel ca și în cazul celorlalte infracțiuni, constatarea săvârșirii infracțiunii de mărturie mincinoasă și sancționarea ei urmează a fi făcute de către instanța de judecată competentă, în urma cercetării judecătorești, atunci când se constată că fapta există, că ea a fost săvârșită de către inculpat și că aceasta constituie infracțiune, iar până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana în cauză este prezumată a fi nevinovată. Aceleași rațiuni sunt valabile și cu privire la sintagma „împrejurări esențiale”.

27. Totodată, referitor la critica potrivit căreia „legiuitorul a stabilit o incriminare ce are un caracter general, putând fi asimilată în cazul unei afirmații considerate *pro causa*, infracțiunii de favorizarea făptuitorului”, Curtea constată că aceasta se circumscrie efectiv în zona de competență a instanțelor de drept comun care, în acord cu art. 126 alin. (1) și (3) din Legea fundamentală, sunt singurele în drept să asigure interpretarea și aplicarea legii, iar, în măsura în care se conturează o practică neunitară, revine Înaltei Curți de Casație și Justiție rolul de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii atât cu prilejul soluționării recursurilor în interesul legii, cât și cu prilejul pronunțării unor hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Cu alte cuvinte, stabilirea caracterului prioritar al infracțiunii de mărturie mincinoasă față de norma prevăzută de art. 269 din Codul penal — indiferent dacă afirmațiile necorespunzătoare adevărului sau omisiunea declarării sunt destinate și împiedicării sau îngreunării efectuării cercetărilor într-o cauză și tragerii la răspundere penală, precum și ajutorării făptuitorului — excedează sferei de competență a Curții Constituționale.

28. Cu privire la pretinsa încălcare, prin textele criticate, a prevederilor art. 21 din Constituție și ale art. 6 din Convenție, Curtea constată că acestea nu sunt aplicabile în prezenta cauză, întrucât dispozițiile legale criticate au în vedere conținutul constitutiv al unei infracțiuni, vizând, prin urmare, aplicarea unor norme de drept penal substanțial. Or, garanțiile specifice dreptului de acces liber la justiție și dreptului la un proces echitabil se asigură prin mijloace juridice specifice dreptului procesual penal (a se vedea în acest sens Decizia nr. 695 din 7 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 8 februarie 2018, paragraful 18).

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marius George Icătoiu în Dosarul nr. 25.715/281/2016 al Judecătorei Ploiești — Secția penală și constată că dispozițiile art. 273 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Ploiești — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 ianuarie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea anexei nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2) și art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 864 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Se aprobă modificarea caracteristicilor tehnice și trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia a bunurilor aflate în administrarea Ministerului Apelor și Pădurilor — Regia Națională a Pădurilor — Romsilva ale căror date de identificare sunt prevăzute în anexa nr. 1.

Trecerea în domeniul privat al statului se face ca urmare a clasării bunurilor, în condițiile legii.

2. Se aprobă scoaterea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a decesului, a bunurilor mobile ale căror date de identificare sunt prevăzute în anexa nr. 2.

Art. II. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. III. — Ministerul Apelor și Pădurilor și Ministerul Finanțelor Publice vor opera modificările corespunzătoare în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul apelor și pădurilor,
Adriana Petcu,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,
Daniela Pescaru,
secretar de stat

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunurilor la care se modifică caracteristicile tehnice și care trec din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, ca urmare a clasării

Nr. crt.	Administratorul bunurilor	Nr. MFP	Cod de clasificare	Denumirea (Rasa)	Denumirea bunurilor	Adresa	Anul dobândirii/ anul dării în folosință	Valoarea de inventar	Situția juridică		Tip bun	Elemente-cadru de descriere tehnică			
									Baza legală	În administrare/ concesiune		Anul nașterii	Sexul	Dangale/ Microcip	Locația de bază — depozit de armăsari (D) sau herghelia (H)
0		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1	Ministerul Apelor și Pădurilor/ Regia Națională a Pădurilor — ROMSILVA/ C.U.I. 1590120	146316	8.23.11	Semigreu	Calul OSMAN 13C	Țara: România; județ: Mehediniți; nr. -; nr. -; nr. -;	2002	9.465	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	1989	armăsar montă publică	13 C/P/---	H. Slatina
2		146267	8.23.11	Semigreu	Calul PARIU 1	Țara: România; județ: Mehediniți; nr. -; nr. -; nr. -;	2002	8.186	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	1995	armăsar montă publică	P/1 S/---	H. Slatina

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunurilor care se scot din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a decesului

Nr. crt.	Nr. MFP	Cod de clasificare	Denumirea bunurilor	Adresa	Anul dobândirii/ anul dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)	Situția juridică		Tip bun	Administratorul bunurilor
							Baza legală	În administrare/ concesiune		
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	145579	8.23.01	Calul DICK BC-4	Țara: România; județul: Arad -;	1994	3.000	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	Ministerul Apelor și Pădurilor/ Regia Națională a Pădurilor — ROMSILVA/ C.U.I. 1590120
2	145584	8.23.01	Calul GHIMPE UT-51	Țara: România; județul: Arad -;	1998	3.000	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
3	145685	8.23.13	Calul TRAPAS GM M-41	Țara: România; județul: Arad -;	1988	110	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobili	
4	145600	8.23.05	Calul GIDRAN XXXVIII-18R	Țara: România; județul: Arad -;	1994	2.750	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobili	
5	145604	8.23.06	Calul GORAL XIX-4	Țara: România; județul: Arad -;	1991	2.500	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobili	
6	145610	8.23.06	Calul HROBY XIX-25	Țara: România; județul: Arad -;	1995	2.000	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobili	
7	145617	8.23.06	Calul PRISLOP IX-68	Țara: România; județul: Arad -;	1995	2.500	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobili	
8	145618	8.23.07	Calul CONVERSANO XXVI-67	Țara: România; județul: Arad -;	1995	2.500	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobili	
9	145619	8.23.07	Calul CONVERSANO XXIX-30	Țara: România; județul: Arad -;	2000	2.800	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobili	
10	145629	8.23.07	Calul NEAPOLITANO XXVI-72	Țara: România; județul: Arad -;	1995	3.000	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobili	
11	145634	8.23.08	Calul NONIUS XXXII-91	Țara: România; județul: Arad -;	1994	2.750	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobili	
12	145640	8.23.11	Calul FALOS E-22HB	Țara: România; județul: Arad -;	1990	2.625	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobili	
13	145641	8.23.11	Calul FARMEC U- 8HB	Țara: România; județul: Arad -;	1990	2.625	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobili	
14	145642	8.23.01	Calul IOVAN Ic-3R	Țara: România; județul: Arad -;	1988	150	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobili	

15	145643	8.23.11	Calul OCEAN Dc-38	Țara: România; județul: Arad -;	1988	150	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
16	145647	8.23.11	Calul OITUZ AB-43R	Țara: România; județul: Arad -;	1990	253	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
17	145670	8.23.11	Calul NEPOT	Țara: România; județul: Bistrița-Năsăud -;	1998	2.800	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
18	145686	8.23.07	Calul C XXXII-2	Țara: România; județul: Bistrița-Năsăud -;	1998	3.000	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
19	145697	8.23.07	Calul N XXVIII-17	Țara: România; județul: Bistrița-Năsăud -;	2000	3.000	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
20	145700	8.23.07	Calul S.C XIV-95	Țara: România; județul: Bistrița-Năsăud -;	2000	3.000	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
21	145718	8.23.07	Calul 754 S.C.XVIII-20	Țara: România; județul: Bistrița-Năsăud -;	2001	2.800	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
22	145740	8.23.07	Calul NEAPOLITANO XXXI	Țara: România; județul: Bistrița-Năsăud; Nr. -	1998	3.300	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
23	145823	8.23.07	Calul FXXXIV-9	Țara: România; județul: Brașov -;	1996	2.632	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
24	145838	8.23.07	Calul N XXIII-11	Țara: România; județul: Brașov -;	2000	2.486	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
25	145857	8.23.11	Calul FERMENT D-25	Țara: România; județul: Brașov -;	1994	1.038	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
26	145917	8.23.11	Calul AGREMENT	Țara: România; județul: Constanța -;	1998	9.229	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
27	145940	8.23.13	Calul MARC	Țara: România; județul: Constanța -;	1996	6.000	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
28	145956	8.23.09	Calul 774 IBN GALAL 36	Țara: România; județul: Constanța -;	1998	8.531	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
29	146084	8.23.12	Calul AMP HADBAN XXXI-18/1995	Țara: România; județul: Mureș -;	1999	5.497	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
30	146088	8.23.08	CALUL N 35 (N34-6l)	Țara: România; județul: Timiș -;	2002	5.000	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
31	146104	8.23.08	Calul 608 33-8	Țara: România; județul: Timiș -;	2002	2.700	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
32	146220	8.23.01	Calul MAGNIFIC	Țara: România; județul: Timiș - ; nr. -;	2002	2.800	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
33	146229	8.23.12	Calul SHAGYA LVII-3	Țara: România; județul: Olt -;	2002	11.831	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
34	146251	8.23.12	Calul KOHEILAN XXXIV-29	Țara: România; județul: Olt -;	2002	11.831	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
35	146260	8.23.06	Calul OUSOR IX-7	Țara: România; județul: Olt -;	2002	10.592	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
36	146275	8.23.03	Calul RARU 22	Țara: România; județul: Olt -;	2002	12.106	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
37	146303	8.23.11	Calul HABAR 18	Țara: România; județul: Olt -;	2002	6.850	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
38	146304	8.23.11	Calul HABAR 39	Țara: România; județul: Olt -;	2002	9.465	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	

39	146420	8.23.03	Calul NIRAJEC-43	Țara: România; județul: Galați -;	2000	4.512	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
40	146446	8.23.02	Calul EBIL	Țara: România; județul: Suceava -;	1993	250	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
41	146447	8.23.06	Calul GXIX -1	Țara: România; județul: Bistrița-Năsăud -;	1996	875	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
42	146449	8.23.06	Calul PR IX-70	Țara: România; județul: Bistrița-Năsăud -;	1996	875	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
43	146456	8.23.06	Calul HXXXI - 57	Țara: România; județul: Bistrița-Năsăud -;	1997	2.500	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
44	146459	8.23.06	Calul H XXI-65	Țara: România; județul: Bistrița-Năsăud -;	1997	2.500	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
45	146460	8.23.06	Calul PR IX-82	Țara: România; județul: Bistrița-Năsăud -;	1997	2.500	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
46	146525	8.23.06	Calul 701 PR IX-51	Țara: România; județul: Suceava -;	1989	394	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
47	146544	8.23.14	Calul ZORO	Țara: România; județul: Suceava -;	1980	600	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
48	146577	8.23.12	Calul 408 SHAGYA LXI-2	Țara: România; județul: Suceava -;	1996	7.012	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
49	146609	8.23.11	Calul AMAZON I-8	Țara: România; județul: Suceava -;	2001	3.175	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
50	146629	8.23.05	Calul GIDRAN XXXIX-42	Țara: România; județul: Suceava -;	1997	7.449	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
51	146631	8.23.05	Calul GRIUA - 21	Țara: România; județul: Suceava -;	2000	4.157	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
52	146639	8.23.12	Calul HADBAN XXXV-3	Țara: România; județul: Suceava -;	1999	4.854	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
53	146660	8.23.12	Calul SIGLAVY - BAGDADY XVII	Țara: România; județul: Suceava; -; nr. -;	1999	5.880	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
54	146670	8.23.13	Calul MITT/1993	Țara: România; județul: Brăila -;	2002	2.208	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
55	146682	8.23.13	Calul BRIO/1993	Țara: România; județul: Brăila -;	2002	1.708	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
56	146693	8.23.06	Calul GORAL XIX-18/1996	Țara: România; județul: Brăila -;	2002	3.548	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
57	146695	8.23.06	Calul OUSOR VIII-55/193	Țara: România; județul: Brăila -;	2002	3.566	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
58	146709	8.23.06	Calul GORAL XIX-12/1995	Țara: România; județul: Brăila -;	2002	3.590	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
59	146715	8.23.07	Calul SIGLAVY - CAPRIOLA - XIV-80/1993	Țara: România; județul: Brăila -;	2002	3.960	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
60	146729	8.23.11	Calul AGAPIE	Țara: România; județul: Brăila -;	2002	475	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
61	146757	8.23.12	Calul EL SBAA XI-6/1990	Țara: România; județul: Brăila -;	2002	500	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
62	146786	8.23.11	Calul TRONSON/1993	Țara: România; județul: Brăila -;	2002	475	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	

63	146789	8.23.06	Calul HROBY XX-35/1990	Țara: România; județul: Brăila -;	2002	438	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobii
64	146822	8.23.03	Calul FRASIN	Țara: România; județul: Ialomița -;	2002	2.000	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobii
65	146851	8.23.03	Calul GINA	Țara: România; județul: Călărași -;	2002	3.500	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobii
66	146882	8.23.04	Calul FURIOSO LXVI-6	Țara: România; județul: Ialomița; -; -; nr. -;	2002	2.700	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobii
67	146966	8.23.13	Calul PILDA	Țara: România; județul: Călărași -;	2002	1.200	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobii
68	146977	8.23.13	Calul BANANA	Țara: România; județul: Călărași -;	2002	2.800	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobii
69	146978	8.23.13	Calul CONITA	Țara: România; județul: Călărași -;	2002	2.800	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobii
70	146994	8.23.13	Calul SI DRAGA	Țara: România; județul: Călărași -;	2002	2.800	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobii
71	147034	8.23.13	Calul SUBIT	Țara: România; județul: Călărași -;	2002	2.750	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobii
72	147907	8.23.11	SERATA HD-2/99	Țara: România; județul: Bistrița-Năsăud -;	2002	2.600	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobii
73	147920	8.23.11	FULGER F-18/87	Țara: România; județul: Bistrița-Năsăud -;	1990	317	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobii
74	147925	8.23.11	GRAM T-8/88	Țara: România; județul: Bistrița-Năsăud -;	1991	405	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobii
75	147926	8.23.11	HAI HI-5/86	Țara: România; județul: Bistrița-Năsăud -;	2000	181	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobii

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
76	147939	8.23.06	HROBY XXI-63/94	Țara: România; județul: Bistrița-Năsăud -;	2003	2.500	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
77	147941	8.23.11	RUBIN HB-1/2000	Țara: România; județul: Bistrița-Năsăud -;	2003	7.000	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
78	148040	8.23.09	CAL 728 MERSUCH XVII-73	Țara: România; județul: Constanța -;	1991	291	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
79	148128	8.23.11	AMAZON I-14	Țara: România; județul: Suceava; comuna Marginea nr. -;	2003	7.220	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
80	148363	8.23.08	NONIUS 31-27	Țara: România; județul: Timiș -; nr. -;	2003	7.600	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
81	148587	8.23.13	IAPĂ MAMĂ TR. P.J.18 SUSPECTA	Țara: România; județul: Buzău -;	1994	1.189	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
82	148609	8.23.11	IAPĂ MAMĂ SG. JP.17 LIZA	Țara: România; județul: Buzău -;	1997	1.484	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
83	148625	8.23.11	ARMĂȘAR MONTĂ PUBLICĂ ST. UB.19 ELISEI	Țara: România; județul: Buzău -;	2001	425	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
84	148665	8.23.11	ARMĂȘAR MONTĂ PUBLICĂ ST. JP.20 OLACAR	Țara: România; județul: Buzău -;	2001	2.535	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
85	148675	8.23.11	ARMĂȘAR MONTĂ PUBLICĂ	Țara: România; județul: Buzău -;	2002	2.319	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
86	148680	8.23.11	ARMĂȘAR MONTĂ PUBLICĂ ST. AL.40 IASOMEL	Țara: România; județul: Buzău -;	2002	2.500	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
87	148705	8.23.11	ARMĂȘAR MONTĂ PUBLICĂ DEP. JP.35 IOACHIM	Țara: România; județul: Buzău -;	2003	6.080	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	

88	148711	8.23.10	SUPER GREEN		Țara: România; județul: Buzău -;	1994	5.303	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
89	148728	8.23.10	MEDIA		Țara: România; județul: Buzău -;	1998	2.825	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
90	148733	8.23.10	MISS		Țara: România; județul: Buzău -;	1996	2.341	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
91	148746	8.23.10	TORNADA		Țara: România; județul: Buzău -;	2002	2.520	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
92	148815	8.23.10	SCAMATOR		Țara: România; județul: Buzău -;	1994	1.272	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
93	148961	8.23.13	JERE		Țara: România; județul: Ialomița -;	2003	3.000	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
94	148964	8.23.11	MONICA		Țara: România; județul: Călărași -;	2003	2.800	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
95	149547	8.23.13	SPIDI		Țara: România; județul: Ialomița -;	2003	7.400	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
96	151706	8.23.11	iapă mamă Jp-37 Eugenia		Țara: România; județul: Buzău -;	2004	7.200	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
97	151708	8.23.11	iapă mamă Ai-23 Ornela		Țara: România; județul: Buzău -;	2004	7.200	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
98	151726	8.23.10	DONNA SOL		Țara: România; județul: Buzău -;	2004	7.030	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2002; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
99	156684	8.23.11	TIM/HD-16HB		Țara: România; județul: Bistrița-Năsăud -;	2004	7.600	Hotărârea Guvernului nr. 127/2012; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
100	156698	8.23.11	TANTRA/JB-6 HB	Țara: România; județul: Bistrița-Năsăud -;	2005	7.200	Hotărârea Guvernului nr. 127/2012; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
101	156716	8.23.11	UCENIC/HB-4HB	Țara: România; județul: Bistrița-Năsăud -;	2006	7.000	Hotărârea Guvernului nr. 127/2012; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
102	156717	8.23.11	ULM/HD-33HB	Țara: România; județul: Bistrița-Năsăud -;	2006	7.600	Hotărârea Guvernului nr. 127/2012; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
103	156718	8.23.11	UNIC/HD-36HB	Țara: România; județul: Bistrița-Năsăud -;	2006	7.000	Hotărârea Guvernului nr. 127/2012; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
104	156797	8.23.07	Conversano XXIX-59/C29-59F	Țara: România; județul: Brașov -;	2004	8.000	Hotărârea Guvernului nr. 127/2012; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
105	156868	8.23.07	Favory XXXV-61/F 35-61 F	Țara: România; județul: Brașov; -; nr. -;	2010	10.300	Hotărârea Guvernului nr. 127/2012; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
106	156941	8.23.11	Avramita/Us-9R	Țara: România; județul: Buzău -;	2009	9.400	Hotărârea Guvernului nr. 127/2012; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
107	157005	8.23.03	412 Odesa/E-8	Țara: România; județul: Călărași -;	2005	7.600	Hotărârea Guvernului nr. 127/2012; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
108	157105	8.23.07	NEAPOLITANO XXVI-2/IN26-2	Țara: România; județul: Brăila -;	2005	1.416	Hotărârea Guvernului nr. 127/2012; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
109	157420	8.23.11	TANG/HD-12 00065D9EA6	Țara: România; județul: Neamț; -; nr. -;	2005	7.600	Hotărârea Guvernului nr. 127/2012; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
110	157425	8.23.11	TRUD/IN/000658D7EO	Țara: România; județul: Neamț -;	2005	2.637	Hotărârea Guvernului nr. 127/2012; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	
111	157535	8.23.06	Pietrosu XI-15/P 11-15 L	Țara: România; județul: Suceava; -; nr. -;	2010	9.400	Hotărârea Guvernului nr. 127/2012; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil	

112	157609	8.23.01	RUSTIC/lb-10	Țara: România; județul: Mureș; -; nr. -;	2006	7.600	Hotărârea Guvernului nr. 127/2012; Hotărârea Guvernului nr. 598/2013; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
113	157615	8.23.08	NONIUS 31-48/N31-48 I	Țara: România; județul: Timiș -;	2007	9.400	Hotărârea Guvernului nr. 127/2012; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
114	157742	8.23.03	VIDONA (Cv/5 J)	Țara: România; județul: Călărași; -; nr. -;	2011	9.400	Hotărârea Guvernului nr. 803/2012; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
115	157781	8.23.09	Cygaj 65 (Cy/65 M)	Țara: România; județul: Constanța; -; nr. -;	2011	9.400	Hotărârea Guvernului nr. 803/2012; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
116	159487	8.23.11	Luxita (Ap 2R)/642019820213616	Țara: România; județul: Buzău; comuna Rușești; -; nr. -;	2013	9.700	Hotărârea Guvernului nr. 240/2014; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
117	160323	8.23.13	Sara II (D-Rj 25)/642019820059721	Țara: România; județul: Călărași; comuna Dor Mărunt; -; nr. -;	2013	9.400	Hotărârea Guvernului nr. 1.098/2014; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
118	160340	8.23.03	Alinuța (Cv-21J)/642019820057443	Țara: România; județul: Călărași; comuna Perișoru; -; nr. -;	2013	9.400	Hotărârea Guvernului nr. 1.098/2014; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
119	160354	8.23.09	Simona/Cygaj I-2 M (2M-Cy 1)/642019820201387	Țara: România; județul: Constanța; municipiul Mangalia; Șos. Constanței nr. 52	2013	9.400	Hotărârea Guvernului nr. 1.098/2014; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
120	160392	8.23.12	Hadban XXXVII-23 (H38-23R)/642019820381290	Țara: România; județul: Suceava; municipiul Rădăuți; str. Bogdan Vodă nr. 114	2013	10.000	Hotărârea Guvernului nr. 1.098/2014; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
121	160406	8.23.01	Bega II (Mt-5)/642019820333985	Țara: România; județul: Timiș; orașul Receaș; -; nr. -; Izvin	2013	8.900	Hotărârea Guvernului nr. 1.098/2014; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
122	160636	8.23.13	Sora II (D-Rj 28)/642019820065011	Țara: România; județul: Călărași; comuna Dor Mărunt; -; nr. -;	2014	9.400	Hotărârea Guvernului nr. 543/2015; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil
123	160676	8.23.05	Gidran XLIII-48 (G 43-48 T)/642019820189720	Țara: România; județul: Galați; comuna Tulucești; -; nr. -;	2014	9.400	Hotărârea Guvernului nr. 543/2015; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017	în administrare	mobil

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind modificarea descrierii tehnice și actualizarea valorii de inventar
a unui bun imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Finanțelor
Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală, precum și transmiterea acestuia
în administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Agenția pentru Finanțarea
Investițiilor Rurale**

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, al art. 867 alin. (1) și al art. 868 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea descrierii tehnice și actualizarea valorii de inventar, ca urmare a reevaluării, a unui bun imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă transmiterea unui bun imobil, aflat în domeniul public al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, din administrarea Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală în administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, cu destinația de sediu administrativ.

(2) Predarea-preluarea bunului imobil prevăzut la alin. (1) se face pe bază de protocol încheiat între părțile implicate în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și Ministerul Finanțelor Publice își vor actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună vor opera modificarea corespunzătoare a anexelor nr. 3 și 9 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Petre Daea

București, 24 aprilie 2019.

Nr. 254.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

**ale bunului imobil aflat în administrarea Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală
(CUI 16031712) pentru care se modifică descrierea tehnică și se actualizează valoarea de inventar**

Nr. M.F.P.	Cod de clasificare	Denumire	Descrierea tehnică modificată (pe scurt)	Valoarea de inventar (lei)	Valoarea de inventar actualizată (lei)
27.829	8.29.06	Clădire	Fundație din beton, zidărie din cărămidă, acoperiș șarpantă; P + 1 dintr-un imobil cu regim de înălțime: S + P +9E; suprafața utilă parter = 227,39 mp; CF 28782-C1-U1; suprafața utilă etaj = 191,64 mp; CF 28782-C1-U2; suprafața teren 71 mp; CF nr. 28782	743.894	987.276

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunului imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală, care se transmite în administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale

Nr. M.F.P.	Cod de clasificare	Denumire	Administratorul de la care se transferă bunul C.U.I.	Administratorul la care se transferă bunul C.U.I.	Descrierea tehnică (pe scurt)	Vecinătăți (după caz, pe scurt)	Adresa	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)
27.829	8.29.06	Clădire	Ministerul Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală CUI 16031712	Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale CUI 13533790	Fundație din beton, zidărie din cărămidă, acoperiș șarpantă; P + 1 dintr-un imobil cu regim de înălțime: S + P + 9E; suprafață utilă parter = 227,39 mp; CF 28782-C1-U1; suprafață utilă etaj = 191,64 mp; CF 28782-C1-U2; suprafață teren = 71 mp; suprafață teren = 71 mp; CF nr. 28782	Nord-Vest Hotel Călărași; bloc Parc	Tara: România; județul: Călărași; Str. 1 Decembrie 1918 nr. 2, bloc Parc	1999	987.276

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorilor de inventar, modificarea datelor de identificare, comasarea și scăderea unor imobile din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cuprinse în anexa nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aflate în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 867 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale imobilelor având nr. MFP 26298, 153522, 34228 și 163042, cuprinse în anexa nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a reevaluării, în condițiile legii, potrivit anexei nr. 1.

(2) Se aprobă actualizarea valorilor de inventar și modificarea datelor de identificare ale imobilelor având nr. MFP 40181 și 145348, cuprinse în anexa nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a reevaluării și a înscrierii în cartea funciară, în condițiile legii, potrivit anexei nr. 2.

Art. 2. — (1) Se aprobă comasarea nr. MFP 153210 la poziția nr. MFP 101834, imobile cuprinse în anexa nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare, aflate în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului, ca urmare a înscrierii bunurilor în aceeași carte funciară, și actualizarea valorii de inventar și datelor tehnice ale imobilului rezultat în urma comasării.

(2) Pentru o mai bună administrare, bunul imobil cu nr. MFP 101834 rezultat în urma comasării va trece din administrarea directă a Ministerului Tineretului și Sportului în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului prin Complexul Sportiv Național Izvoru Mureșului, instituție subordonată cu denumirea de „Vila Hășmaș”.

(3) Se aprobă comasarea nr. MFP 147214 la poziția nr. MFP 40182, imobile cuprinse în anexa nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare, aflate în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului, ca urmare a înscrierii bunurilor în aceeași carte funciară, și actualizarea valorii de inventar, datelor tehnice și adresei imobilului rezultat în urma comasării.

(4) Datele de identificare ale bunurilor din domeniul public al statului rezultate în urma comasării sunt prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 3. — (1) Se aprobă scăderea imobilelor având nr. MFP 147214 și nr. MFP 153210 din inventarul bunurilor din domeniul public al statului și din anexa nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare, administrate de Ministerul Tineretului și Sportului, ca urmare a comasării acestora cu alte imobile.

(2) Se aprobă scăderea imobilului având nr. MFP 36679 din inventarul bunurilor din domeniul public al statului și din anexa nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare, administrat de Ministerul Tineretului și Sportului, ca urmare a înscrierii dreptului de proprietate în favoarea orașului Predeal conform CF 101758.

(3) Se aprobă scăderea imobilului având nr. MFP 62666 din inventarul bunurilor din domeniul public al statului și din anexa nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare, administrat de Ministerul Tineretului și Sportului, ca urmare a înscrierii dreptului de proprietate în favoarea orașului Brașov conform CF 122037.

(4) Datele de identificare ale bunurilor care se scad din inventarul bunurilor din domeniul public al statului și din anexa nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare, administrate de Ministerul Tineretului și Sportului, sunt prevăzute în anexa nr. 4 .

Art. 4. — Ministerul Tineretului și Sportului își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul tineretului și sportului,
Constantin-Bogdan Matei
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 24 aprilie 2019.
Nr. 256.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului
pentru care se actualizează valoarea de inventar, ca urmare a reevaluării

Nr. crt.	Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea	Administrator (denumire, CUI)	Valoarea de inventar actualizată (lei)
1	26298	8.26.10	Clubul de Tineret al Mării Negre	Ministerul Tineretului și Sportului (CUI: 26604620)	3.942.360
2	153522	8.26.02	Post P.F. Ostrovu Mare		365.520
3	34228	8.29.08	Sediu administrativ		29.966.760
4	163042	8.29.06	Complex Sportiv de Atletism „Iolanda Balaș Soter”		113.520.480

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului
pentru care se actualizează valoarea de inventar, ca urmare a reevaluării, descrierea tehnică și adresa ca urmare a înscrierii în cartea funciară

Nr. crt.	Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea	Descrierea tehnică actualizată	Denumirea actualizată	Administrator (denumire, CUI)	Valoarea actualizată (lei)
1	40181	8.26.02	Teren aferent terenurilor de tenis	Teren cu suprafață 14.030 mp; C1 — construcție P+2E, compusă din: birouri+sală de tenis cu suprafață construită la sol = 1.048 mp, suprafață construită desfășurată = 1.326 mp, fundație beton+cărămidă, conform CF 232478	Sală și terenuri de tenis	Ministerul Tineretului și Sportului (CUI: 26604620)	21.003.120
2	145348	8.26.02	Teren	Teren în suprafață măsurată 64.838 mp, conform CF 2014772			117.255.600

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului care se comasează și ale bunului imobil rezultat în urma comasării care își schimbă administratorul

	Nr. crt.	Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului imobil	Adresa	Descriere tehnică	Valoarea de inventar a bunului imobil (lei)	Adresa nouă (Conform CF)	Administratorul bunului, CUI
Bunurile care se comasează	1	101834	8.26.10	Complex Sportiv și de Tineret Izvoru Mureșului — „Vila Hășmaș”	Comuna Voșlăbeni, satul Izvoru Mureșului, Str. Principală nr. 1, județul Harghita	Construcție din cărămidă, lemn și beton, cu 2 apartamente, sufragerie, bucătărie, baie, sală de sport și garaje	2.444.078		Ministerul Tineretului și Sportului (CUI 26604620)
	2	153210	8.26.10	Teren	Comuna Voșlăbeni, satul Izvoru Mureșului, Str. Principală nr. 1, județul Harghita	Teren — S = 6.480 mp aferent vilei Hășmaș, împrejmuire și zid beton	185.375		
Bunul imobil rezultat în urma comasării actualizat	3	101834	8.26.10	„Vila Hășmaș”	Comuna Voșlăbeni, satul Izvoru Mureșului, Str. Principală nr. 1, județul Harghita	Teren împrejmuit în suprafață de 6.480 mp și construcție C1 — Vila Hășmaș cu regim de înălțime D+P+E, cu suprafața construită la sol = 637 mp și suprafață construită desfășurată = 1.900 mp, compusă din recepție, sală fitness, terasă neacoperită; la parter: bucătărie de serviciu, sală de conferință, living și 3 camere; la etaj: 4 camere, conform CF 50037	1.629.600		Ministerul Tineretului și Sportului prin Complexul Sportiv Național „Izvoru Mureșului” (CUI 27436568)
Bunurile care se comasează	4	MFP 40182	8.26.02	Tenis Club București	Municipiul București, sector 5, Calea Plevnei F.N.	Teren viran fără nicio amenajare	0		Ministerul Tineretului și Sportului (CUI 26604620)
	5	147214	8.26.02	Tenis Club București	Municipiul București, sector 5, Calea Plevnei F.N.	Teren viran în suprafață de 16.650 mp	1		
Bunul imobil rezultat în urma comasării actualizat	6	MFP 40182	8.26.02	Tenis Club București		Teren în suprafață de 16.652 mp (măsurată), conform CF 208427	54.525.600	Str. Știrbei Vodă nr. 133, sector 1, municipiul București	Ministerul Tineretului și Sportului (CUI 26604620)

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului, care se vor scoate din inventarul centralizat al bunurilor imobile aparținând domeniului public al statului, în condițiile legii

Nr. crt.	Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea	Descrierea tehnică (pe scurt)	Adresa	Administrator	Valoarea de inventar — lei —
1	147214	8.26.02	Tenis Club București	Teren viran în suprafață de 16.650 mp	Țara: România; județul: municipiul București, sector 5, Calea Plevnei F.N.	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 26604620	1
2	153210	8.26.10	Teren	Teren cu suprafața de 6.480 mp aferent vilei Hășmaș, împrejmuire și zid beton	Comuna Voșlăbeni, satul Izvoru Mureșului, Str. Principală nr. 1, județul Harghita	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 26604620	350.400
3	62666	8.26.10	Agencia Națională a Taberelor și Turismului Școlar București — Școala Generală Predeal	Cărămidă	Orașul Predeal; Str. Mănăstirii F.N., județul Brașov	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 26604620	30
4	36679	8.26.02	Vila Orizontul	14 camere, 1 apartament, încălzire apă caldă, sală, bucătărie, 2 magazine, 7 băi, holuri	Localitatea Poiana Brașov, F.N., județul Brașov	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 26604620	125

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

